

særlig er for de smaa Bagerier, der er Vanskeligheder, saa er det ogsaa særlig dem, der ved dette Lovforslag maa tages Hensyn til. Man maa erindre, at næsten 2,000 af de Medborgere, der komme ind under denne Lov, ere Landbagere, som arbejde under ganske andre Forhold end dem, under hvilke Bagerierne drives i Købstæderne. Jeg erkender imidlertid, at efter at vi have faaet Fabrikloven, er det nødvendigt, at der kommer nogle Bestemmelser med Hensyn til Beskyttelse for de unge Mennesker, der arbejde i Bagerier, og jeg tror, det vil lykkes ved fortsat Behandling at naa et Resultat, der vil kunne tilfredsstille den højtærede Minister, saaledes at han opnaar det, han vil, ved Loven, særlig det at sikre de unge Mennesker den fornødne Hvile, uden at der dog paalægges Mestrene saadanne Baand, at det vil genere Bageridriften og dennes Udøvere i nogen væsentlig Grad. Dertil skal jeg efter Evne yde min Medvirkning.

H. J. Nielsen: Jeg skal ikke sige mange Ord i Anledning af denne Sag, thi det er jo som nævnt et Forslag, der har været fremme før, men jeg skal dog gøre nogle ganske faa Bemærkninger. Det synes jo, at der fra alle Sider er Enighed om, at det er et Omraade, hvorpaa der kunde være Anledning til at gøre noget, og som Følge deraf kan man efter min Mening kun være taknemmelig for, at den ærede Minister har fremsat dette Lovforslag. Det gælder jo ved dette saavel som ved andre Lovforslag om at søge at opnaa det, der skal opnaas ved Loven, i dette Tilfælde Beskyttelse for de unge Mennesker eller Regulering af Arbejdsmaaden, uden derfor at komme til at øve nogen synderlig Skade for vedkommende næringsdrivende. Det forekommer mig, at naar man ser hen til den Behandling, som dette Lovforslag blev undergivet i Fjor, maa man antage, at vi vare nogenlunde paa Vej til at naa et ret godt Resultat i saa Henseende. Jeg kan derfor ikke andet end udtale min Anerkendelse af, at Forslaget igen er fremkommet, og skal anbefale det til Fremme i det Haab, at det nok skal lykkes os at naa til Ende med det igennem den Forhandling, det vil blive undergivet, saaledes at det kan blive forsvarligt baade til den ene og til den

anden Side. Med disse faa Ord skal jeg tillade mig at anbefale Forslaget.

C. C. Andersen: Det er jo rigtigt nok, hvad den første ærede Taler udtalte, at denne Sag gentagne Gange har været til Behandling her i dette Ting, og vi have haft Lejlighed til at drøfte den og fremdrage, hvad der kunde siges for og imod. Jeg skal derfor heller ikke komme dybere ind paa Sagen i Dag, men skal henholde mig til de Udtalelser, jeg ved tidligere Lejligheder er fremkommen med angaaende det foreliggende Lovforslag. Der er dog et enkelt Punkt, jeg kunde ønske at pege paa, et Punkt i Lovforslaget, som jeg anser for Hovedpunktet, nemlig Bestemmelsen i § 4, som gaar ud paa at regulere og begrænse den Arbejdstid, som kan paalægges unge Mennesker fra 15 til 18 Aars Alderen. Det forekommer mig, at § 4 i Lovforslaget ikke er i Overensstemmelse med Loven om Arbejde i Fabrikker af 11. April 1901. Denne Lovs § 10, første Stykke, siger nemlig, at unge Mennesker fra Udskrivningen af Skolen til 18 Aars Alderen ikke maa anvendes til Arbejde i Tiden før 6 Morgen eller efter 8 Aften, og at de i den Tid ikke maa anvendes i længere Tid end 10 Timer. Sidste Stykke af § 10 siger endvidere, at Indenrigsministeren kan dog tillade, at unge Mennesker fra 15—18 Aars Alderen kunne beskæftiges ved Natarbejde, naar deres faglige Uddannelse kræver det, men de maa da kun beskæftiges i et vist begrænset Omfang. Naar man sammenholder § 10 i Loven om Arbejde i Fabrikker med § 4 i det foreliggende Lovforslag, forekommer det mig, at § 10 i Lov af 11. April 1901 — jeg kan i det mindste ikke forstaa Loven anderledes — forudsætter, at den længste Arbejdstid, et ungt Menneske kan beskæftiges i, naar det er ved Dagarbejde, er 10 Timer, men naar det er ved Natarbejde, skal det være i begrænset Omfang. Men herefter kan jeg ikke se rettere, end at det maa være mindre end 10 Timer, det unge Menneske kan beskæftiges i, og jeg mener derfor, at Bestemmelserne i § 4 med Hensyn til disse unge Mennesker fastsætte for lang en Arbejdstid. Jeg mener ogsaa, det kunde være berettiget at reducere denne lange Arbejdstid i Betragtning af det sundhedsfarlige